

De delegerede for Australien og New Zealand støttede de nederlandske synspunkter og fremhævede, at deres lande fra et forsvarsmæssigt synspunkt var interesseret i stabile og rolige forhold i Ny Guinea.

Fra indonesisk side blev Holland påny angrebet for manglende forhandlingsvilje og beskyldt for at søge at styrke sit kolonierredømme over Vest Ny Guinea, mod hvis samhörighed med det øvrige Indonesien der ikke havde været rejst nogen indvending, da området stod under hollandsk styre.

Efter debattens forløb måtte det forekomme tvivlsomt, om de indonesiske synspunkter kunne vinde tilstrækkelig tilslutning blandt medlemsstaterne. Et oprindelig af Indonesien stillet resolutionsforslag, der opfordrede til en genoptagelse af forhandlingerne mellem parterne eventuelt med bistand af en af FN's generalsekretær

udpeget mægler, blev erstattet af et af Indien bl. a. med støtte af en række latinamerikanske lande fremsat resolutionsforslag, som indskrænkede sig til at udtrykke håb om, at parterne ville fortsætte deres bestræbelser for at nå frem til en løsning i overensstemmelse med principperne i FN's pagt. Heller ikke i denne skikkelse kunne resolutionen godtages af Holland og mødte også modstand hos adskillige andre lande, særlig de administrerende magter. Ved afstemningen i 1. udvalg blev der afgivet 34 stemmer for resolutionen, 14 imod, deriblandt de skandinaviske lande og Benelux, medens 10, deriblandt Indonesien og USA, afholdt sig fra at stemme.

I plenarforsamlingen opnåede resolutionen imidlertid ikke den fornødne $\frac{3}{2}$ majoritet, idet her 34 stemte for, men 21, deriblandt de nordiske lande, imod, medens 5, deriblandt USA, afholdt sig fra at stemme. Forslaget var dermed bortfaldet.

VII. Økonomiske spørgsmål.

1. Økonomisk udvikling af underudviklede lande.

(Dagsordenens punkt 25).

a. Fond for økonomisk udvikling (SUNFED).

Planen om en særlig finansieringsfond under FN (SUNFED), der skal yde rentefrie eller lavt forrentede lån til fremme af den økonomiske udvikling i underudviklede lande, navnlig til investering i projekter, der ikke direkte medfører økonomisk afkastning (vejanlæg, kanaler, skoler, hospitaler etc.), medførte atter i år en længere debat i 2. udvalg, hvor de underudviklede lande gik stærkt ind for fondens øjeblikkelige oprettelse. En række af de potentielle bidragydere til fonden, deriblandt Storbritannien, Frankrig, Belgien og Canada, anså imidlertid stadig SUNFED-planen for urealisabel på indeværende tidspunkt, ikke mindst på grund af USAs negative holdning.

Sveriges delegerede gjorde opmærksom på de omkostninger, der er forbundet med oprettelsen af nye internationale organisationer, og gik med støtte af Norge i stedet ind for en udvidelse af det tekniske hjælpeprogram.

Fra dansk side er man af den opfattelse, at fonden bør oprettes uden hensyn til den som betingelse for amerikansk medvirken opstillede forudsætning, at der forinden tilvejebringes en almindelig nedrustning i verden, idet det beløb, der er nødvendigt, kun udgør en forsvindende del af de årlige rustningsudgifter.

Øststaterne gav udtryk for, at de underudviklede landes økonomiske stilling burde forbedres ved jordreformer og samhandel med østblokken.

Under debatten fremsattes en række resolutionsforslag, i hvilke de forskellige opfattelser med hensyn til SUNFED-planen kom til orde. Videstgående var et af Indien på de underudviklede landes vegne stillet forslag om at beslutte fondens oprettelse og tage øjeblikkelige skridt til udarbejdelse af statutter for fonden samt opfordre regeringerne til påny at overveje deres stilling til spørgsmålet om finansiel støtte til fonden. Efter mange forhandlinger, bl. a. i et på dansk foranledning nedsat arbejdsudvalg, lykkedes det omsider at nå frem til en formulering, der kunne få tilslutning såvel fra de potentielt bidragydende lande som